

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
КАФЕДРА ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ**

**Навчальна дисципліна
«Вступ у фізичну реабілітацію»**

Лекція

Тема: " Етичний кодекс фахівця з фізичної реабілітації. Конфіденційність "

Розробник: професор кафедри фізичної реабілітації,
к. біол. н., професор

Вовканич А.С.

Зміст

- 1. Етичний кодекс фахівця фізичної реабілітації:**
 - 1.1. *Обов'язки і відповідальність фахівця-перед громадськістю.***
 - 1.2. *Обов'язки і відповідальність перед клієнтом***
 - 1.3. *Обов'язки і відповідальність перед професією.***
- 2. Права пацієнта.**
- 3. Конфіденційність, правила її збереження та порушення.**
 - 3.1. Конфіденційність та ведення медичних документів.**

1. Етичний кодекс фахівця фізичної реабілітації

1.1. Обов'язки і відповідальність перед громадськістю

- Фахівець, залучений до клінічної роботи повинен мати належну кваліфікацію.
- Фахівець не повинен робити спроб встановлювати діагноз чи проводити фізичну реабілітацію у ділянках, у яких він не має адекватної підготовки і не повинен представляти свою підготовку чи компетентність у негативний спосіб.
- Фахівець повинен нести повну відповідальність за послуги, надані своїм клієнтам і повинен забезпечувати належний нагляд за персоналом, який виконує ці послуги.
- Фахівець не повинен допускати дискримінації на основі раси, релігії, статі, сімейного статусу чи віку у їхніх професійних стосунках з колегами чи клієнтами. Однак, він може вирішити обмежити сферу своєї практики пацієнтами певного віку чи нозології.
- Фахівець повинен визнавати відповідальність і брати на себе лідерство у просвітництві громадськості стосовно проблем у межах своєї професійної компетентності.

1.2. Обов'язки і відповідальність перед клієнтом

- Фахівець не повинен експлуатувати тих, кого вони обслуговують як професіонали:
- Фахівець не повинен надавати непотрібні чи марні послуги.
- Фахівець, котрий займається приватною практикою повинен представляти клієнтові всі розцінки за надані послуги до того, як ці послуги будуть надані.
- Фахівець не повинен оцінювати стан клієнта чи давати поради стосовно фізичної реабілітації електронною поштою, телефоном чи листовно.

- Фахівець повинен використовувати кожен можливість, звертаючись до інших професіоналів за відповідними довідками, у випадках, коли знання можуть принести користь встановленню діагнозу і/чи здійсненню фізичної реабілітації клієнтів.
- Фахівець, що не в стані обстежити чи проводити фізичну реабілітацію людини негайно, повинен забезпечити цю особу чи її законного опікуна інформацією стосовно черги та інших джерел допомоги.
- Фахівці повинні проводити всі заходи застереження щоб уникнути травми під час надання професійних послуг.
- Фахівці повинні забезпечити клієнтів точною інформацією стосовно природи і лікування їхніх вад.
- Інформація, отримана про клієнтів є конфіденційною і не повинна розголошуватися без дозволу клієнтів чи їхнього законного опікуна/представника, якщо цього не вимагає закон. Письмовому дозволу надається перевага, але законним є і усний дозвіл. Матеріали по справі, записи чи аудіо-відео матеріал не повинен використовуватися у навчальному спілкуванні чи у пресі у спосіб, який дозволяє розпізнати особи клієнтів без їхнього письмового дозволу чи дозволу їхнього офіційного опікуна/представника. Де це можливо, розпізнавальну інформацію потрібно усувати.

1.3. Обов'язки і відповідальність перед професією

- Фахівець не повинен приймати компенсацію за надання чи отримання довідок.
- Фахівець повинен зберігати адекватні записи про надані професійні послуги.
- Фахівець повинен зберігати об'єктивне ставлення до клієнтів.
- Фахівець, котрий розповсюджує товари серед клієнтів, повинен зважати на наступні застереження:
 - пропоновані товари повинні бути ефективними для програми з догляду;
 - плата, встановлена за професійні послуги, не повинна залежати від того надавався додатковий товар чи ні;
 - клієнт повинен мати право вибору послуг і товарів;
 - інформація про ціну професійних послуг і товарів повинна бути розголошеною клієнтам у вигляді повного переліку цін і оплати, перед тим, як будуть надані послуги з вказанням різниці між платою за послуги і розповсюджені товари.

- Фахівець повинен встановлювати гармонійні стосунки і здійснювати обмін інформацією з представниками інших професій сфери охорони здоров'я.
- Фахівець не повинен плямувати репутацію своєї професії у тому числі, зневажаючи навик, знання чи послуги колег.
- Фахівець повинен продовжувати свій професійний розвиток впродовж всієї кар'єри.

2. Права пацієнта

1. Пацієнт має право на надання належних послуг з фізичної реабілітації та шанобливе ставлення до себе.

2. Пацієнт має право на отримання від фахівця, який надає йому реабілітаційні послуги, повної інформації щодо свого діагнозу, планування фізичної реабілітації і прогнозу у термінах, зрозумілих для нього. Якщо таку інформацію не можна надати пацієнту, в його інтересах треба її надати відповідній людині. Пацієнт також має право знати прізвище фахівця, який проводить фізичну реабілітацію.

3. Пацієнт має право одержати інформацію, яка необхідна, щоб дати згоду на проведення певної реабілітаційної процедури або реабілітаційного процесу у цілому. Така інформація для одержання попередньої згоди повинна включати дані про можливий ризик і імовірну тривалість непрацездатності. Коли існують важливі альтернативи стосовно реабілітаційного процесу або коли пацієнт просить надати інформацію щодо альтернатив, то він має право на таку інформацію.

4. Пацієнт має право відмовитись від фізичної реабілітації у межах, дозволених законом, і бути проінформованим про наслідки такого вчинку.

5. Пацієнт має право на утримання у таємниці інформації стосовно проведення з ним фізичної реабілітації. Обговорення проблем пацієнта, консультації, огляди і проведення фізичної реабілітації вважаються конфіденційними і повинні здійснюватися обережно. Ті люди, які безпосередньо не залучені до процесу фізичної реабілітації повинні мати дозвіл хворого, щоби бути присутніми.

6. Пацієнт має право очікувати, що всі переговори та записи стосовно його лікування мають бути конфіденційними.

7. Пацієнт має право сподіватися, що лікувальна установа, у межах своїх можливостей, виконає вимоги пацієнта щодо обслуговування. Ця установа повинна забезпечити належну реабілітаційну експертизу, обслуговування та скерування, у разі потреби, до лікаря-спеціаліста. Якщо стан пацієнта дозволяє, він може бути

переведений до іншого закладу тільки після того, як він отримав повну інформацію і пояснення щодо необхідності переведення, а також можливої його альтернативи. .

8. Пацієнт має право отримати інформацію про зв'язки його лікувальної установи з іншими закладами схожого профілю та закладами охорони здоров'я у випадках, коли цього потребує його медичний догляд. Пацієнт має право отримати інформацію про професійні зв'язки між фахівцями, які його лікують.

9. Пацієнт має право отримати консультацію, якщо лікувальна установа пропонує йому взяти участь в експерименті, який би допоміг його реабілітації. Пацієнт також має право відмовитись від участі у таких дослідних проєктах.

10. Пацієнт має право сподіватися на продовження надання послуг фізичної реабілітації, коли це необхідно. Він має право дізнатися заздалегідь про час та місце прийому необхідних спеціалістів. Пацієнт має право очікувати, що після виписування лікувальна установа забезпечить його інформацією щодо необхідності подальшого надання реабілітаційної допомоги.

11. Пацієнт має право ознайомитись та отримати пояснення щодо його рахунку за лікування, незалежно від джерела оплати.

12. Пацієнт має право дізнатися про правила поведінки та свої обов'язки у лікарні.

3. Конфіденційність

Що б я не побачив або не почув під час своєї професійної діяльності, а також за її межами ... якщо це не можна буде обнародувати, я ніколи не розголошу це і буду зберігати таку інформацію у цілковитій таємниці.

З клятви Гіппократа

Ідея конфіденційності у наданні медичної допомоги сягає далекого минулого, письмові згадки про неї з'явилися, навіть, раніше від клятви Гіппократа, процитованої на початку цього розділу.

Найбільш загальновідомим визначенням поняття "конфіденційна інформація" є таке: це інформація про пацієнта або клієнта, яка може завдати йому шкоду, або поставити в ніякове або незручне становище у випадку її розголошення. Чи це означає, що така інформація повинна виходити тільки від пацієнта? Не обов'язково. Інформація,

яку безпосередньо повідомив пацієнт, або яка отримана у письмовому вигляді, або через комп'ютер, або, навіть, від іншої особи, може вважатися конфіденційною.

Хто буде вирішувати, чи може така інформація зашкодити пацієнтові, або поставити його в ніякове чи незручне становище? Найкращий суддя - сам пацієнт, але в будь-якому випадку, коли фахівець з фізичної реабілітації відчуває, що пацієнт очікує від нього, що якась делікатна інформація не буде поширюватися, краще перестраховатися і вважати таку інформацію конфіденційною. Але не треба впадати у крайнощі, тоді можуть постраждати інтереси пацієнта або клієнта. Гарне загальне правило стосовно потенційно конфіденційної інформації - це вважати обережність за позитивну якість.

Іноді поняття конфіденційної інформації розглядається у контексті законного права пацієнта на збереження таємниці. Це є вірним, оскільки, право на збереження таємниці означає, що існують такі сфери людського життя, куди ніхто не має права втручатися. Але, у той же час, конфіденційна інформація створює дещо іншу ситуацію.

Пацієнт, який поділився своєю конфіденційною інформацією з фахівцем з фізичної реабілітації, не тільки має право на її збереження у таємниці, але у медичному контексті має усі підстави сподіватися, що ця інформація допоможе йому. Фактично, хід думок пацієнта можна викласти наступним чином: „Я бажаю вам дещо розповісти, хоч я і соромлюся, але гадаю, вам це потрібно знати, щоб якнайкраще спланувати процес реабілітації. Проте, я сподіваюсь, що ця інформація не буде поширюватись далі.”

Збереження конфіденційності

Конфіденційність - це практика утримання у певних межах інформації, яка може пошкодити пацієнтові, або поставити його у ніякове або незручне становище.

Ідея секретності стосовно інформації, яка отримана фахівцем фізичної реабілітації від пацієнта, не є кінцевим результатом, скоріше це інструмент, який служить встановленню довіри. Але найбільша цінність, яку отримуємо як від збереження конфіденційності, так і від наступного встановлення довіри - це збереження людської гідності.

зберегти таємницю
щоб
встановити довіру у відносинах

щоб
утвердити гідність пацієнта

Не вважається порушенням конфіденційності, якщо ви поділились інформацією з іншими фахівцем з фізичної реабілітації чи медичними працівниками, які доглядають за хворим, якщо ця інформація стосується даного випадку.

Порушення конфіденційності

У деяких випадках, правильна з точки зору моралі дія потребує порушення конфіденційності пацієнта. Історично такі випадки стосуються виявлення носіїв заразних хвороб.

Правові винятки для стандартних випадків у медичній практиці, коли конфіденційність може бути порушена без згоди пацієнта, включають:

1. Екстрений випадок.
2. Пацієнт є неправопроможним (за згоди офіційного представника).
3. Коли цього вимагає закон (для захисту інтересів інших осіб).
4. Коли просять помістити або госпіталізувати психічно хворого пацієнта (за згоди опікуна).

3.1. Конфіденційність та ведення медичних документів

Ще один аспект, що стосується конфіденційності - це практика ознайомлення та запису інформації, яка заведена у лікувальних та інших установах.

Питання про те, як далеко може і повинна поширюватися така інформація, є дуже важливим, беручи до уваги сучасну комп'ютерну систему ведення документів. Фактично, усі головні установи та агенції користуються комп'ютерними даними, які дозволяють легко звертатися до будь-якої інформації.

Хоча етика поведінки, як це записано в Етичному кодексі, вимагає від працівників сфери охорони здоров'я, щоб інформація щодо пацієнтів зберігалась конфіденційно, якщо тільки не існує важливих причин для відкриття її, сучасні реалії охорони здоров'я роблять це майже неможливим. Як було згадано вище, медичні картки є доступними для багатьох людей та агенцій з багатьох причин; комп'ютерна система збереження даних також становить проблему. Таким чином, будь-яку інформацію, яка може бути шкідливою для вільної та конфіденційної діяльності

пацієнта у суспільстві, треба дуже уважно зважити, перед тим як записати в медичну картку.

Медична картка є надзвичайно корисним документом для працівників сфери охорони здоров'я. Якщо інформація про пацієнта є достовірною і має відношення до його справи, її необхідно записати.

Можливими є три підходи:

1. Не слід записувати неправдиву інформацію, а якщо вона є непевною, потрібно з'ясувати ступінь її достовірності.

2. Не слід записувати також і правдиву інформацію, якщо вона не має стосунку до справи.

3. Працівники сфери охорони здоров'я повинні ставитись до інформації про пацієнта, поважаючи чужі секрети та гідність пацієнтів.

Інформація, записана у медичних документах, може допомогти або завдати шкоди пацієнтові. Тому, потрібно ставитись з великою увагою до ведення медичних документів. Адміністративні працівники, які ведуть медичну документацію, а також інші, залучені до такої роботи, зазвичай, добре розуміють важливість таких документів. Вони виступають у ролі "вартових" і повинні вболівати за те, щоб медичні документи зберігались в порядку і були доступними тільки для тих працівників, яким вони потрібні і хто має право ними користуватися. У той же час, вони також мають бути дуже обережними, щоб ці документи не потрапили до людей, які не мають на це права.